

РЕШЕНИЕ

№ 865

гр. София, 17.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 06.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **11487** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. М. В. от [населено място], [община] срещу Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони” от Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. с изх.№ 02-230-6500/7707 от 01.10.2013г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” С. К..

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, мотивирани с това, че противоречи на Наредба № 11/03.04.2008г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планински райони” и мярка 212 „Плащане на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони” ПРСР, тъй като административният орган не е събрал доказателства налице ли са изключителни или форсмажорни обстоятелства по отношение на жалбоподателя в съответствие с чл.15 от наредбата. На следващо място се твърди, че оспореният акт не съдържа ясно изложение на фактическите основания, на които е издаден, поради което не може да се прецени налице ли са условията за прилагане на чл.14 от Наредба № 11/03.04.2008г. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата - заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, чрез юр.П. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като

неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

На 09.05.2009г. жалбоподателят е подал общо заявление за плащания на площ за кампания 2009г., с което е заявил за участие по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за национални доплащания за площ /СНДП/ и мярка 211 - Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони /НР1/ 8 БЗС в землищата на [населено място] и [населено място]. Видно от приложената към заявлението таблица жалбоподателят е земеделски стопанин с У. 408328 и стопанисваната от него земеделска площ е включена в системата за идентификация на земеделските парцели.

При извършване на административни проверки на основание чл.37, ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ от ДФЗ-Разплащателна агенция е установено, че за кампания 2012г. земеделският стопанин не е подал заявление за подпомагане, респективно не е заявил участие по мярка 211, с което не е спазил изискването на чл.4, т.3 от Наредба № 11/03.04.2008г.

Предвид констатираното неспазване на поетия от бенефициента през кампания 2009г. петгодишен ангажимент, на основание чл.26, ал.1 АПК с писмо изх.№ 02-230-6500/1102 от 20.07.2013г. жалбоподателят е уведомен за констатациите на административния орган, както и че въз основа на тях Разплащателната агенция открива производство по издаване на акт за прекратяване на многогодишен ангажимент. С писмото е указано, че в случай, че не е съгласен с посоченото в него, бенефициентът може да представи доказателства, относими към изложените констатации на ДФЗ. Писмо изх.№ 02-230-6500/1102 от 20.07.2013г. е получено от жалбоподателя на 13.08.2013г. По делото не са представени доказателства, а и жалбоподателят не твърди да е подал възражение по констатациите на Разплащателната агенция.

Производството е приключило с издаване на оспорения в настоящото производство, акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони” от Програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. Видно от мотивите на акта поетият през 2009г. петгодишен ангажимент се прекратява във връзка с чл. 21 от Регламент (ЕС) № 65 на Комисията от 27.01.2011г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1698/2005, както и на основание чл.14, ал.1 от Наредба № 11/03.04.2008г. В мотивите е прието, че след като въз основа на извършени административни проверки на основание чл.37, ал.2 ЗПЗП е установена липсата на заявено участие за кампания 2012г. по мярка 211, регламентирана в Наредба № 11 от 03.04.2008г. за условията и реда за прилагане мярката не са спазени законовите изисквания на чл.4, т.2 и т.3 от Наредба №11/03.04.2008г, според която кандидатите за подпомагане „...подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане“. Посочено е също така, че на основание чл.14, ал.1 от

Наредбата земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелствани райони или части от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си по мярката.

Оспореният акт е съобщен лично на жалбоподателя на 25.10.2013г., видно от представената на л.17 куриерска разписка. Жалбата срещу него е заведена в деловодството на ДФЗ на 08.11.2013г.

При така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, в предвидения от закона срок и при наличие на правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. За установяване компетентността на лицето, издало писмо с изх.№ 02-230-6500/7707 от 01.10.2013г., по делото е приета като доказателство Заповед № 03-РД/606 от 21.02.2013г. на изпълнителния директор на ДФЗ, с която на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ С. Б. К. по т.4 са делегирани правомощията да издава и подписва уведомителни писма за прекратяване на многогодишните ангажименти по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони”.

Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на О. на ЕС /чл.11а ЗПЗП/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т.15 от Допълнителните разпоредби на ЗПЗП е „процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз”.

За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрирана система за администриране и контрол /И./, на основание Регламент (ЕО) № 796/2004 г. на Комисията и чл.30 и сл. ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, в която се регистрират заявленията за подпомагане по съответните схеми и мерки и посредством която се извършват административни проверки по заявленията.

При издаване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и на материалния закон. Жалбоподателят е уведомен писмено за започване на административното производство и с направените предварителни констатации, по които му е дадена възможност за представяне на становище и доказателства.

По силата на чл.15 от Регламент (ЕО) №1698/2005г. на Съвета Европейският фонд за развитие на селските райони (ЕФРСР) осъществява заложените в чл.4 цели, чрез Програми за развитие на селските райони на държавите-членки за периода 2007-2013г., които подлежат на одобрение от Европейската Комисия – чл.18, т.4. На това основание Министерски съвет приема Програма за развитие на селските райони

за периода 2007-2013г. Като част от Програмата са предвидените мерки за подпомагане на селските райони, сред които е и мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. ПРСР е приета с Решение на Европейската Комисия от 19.02.2008г. и от този момент е правно задължение за Б. като държава-членка.

Съгласно чл.14 от Наредба № 11/03.04.2008г., земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си. Въз основа на тази разпоредба е издаден оспорваният акт.

Основният довод на жалбоподателя е, че административният орган не е изследвал въпроса дали са изключителни или форсмажорни обстоятелства по отношение на него, във връзка с разпоредбата на чл.15 от Наредба № 11/03.04.2008г.

В посочената норма е предвидено, че разпоредбите на чл.14 не се прилагат, ангажиментът се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин помощ в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства. Съгласно чл.15, ал.2 случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства заедно със съответните доказателства /документи, издадени от компетентен административен орган/ се съобщават в писмена форма на ДФЗ - РА от земеделския стопанин или от друго упълномощено от него или наследило го лице в рамките на 10 работни дни от датата, на която земеделският стопанин или упълномощеното от него или наследилото го лице е в състояние да направи това. Понятието "Форсмажорни или изключителни обстоятелства" е дефинирано в § 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на наредбата чрез изчерпателното им изброяване - а) смърт на бенефициента; б) дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициента; в) експроприация на голяма част от стопанството, ако това не е могло да бъде предвидено в деня, в който е поет ангажиментът; г) сериозно природно бедствие, което силно засяга земята на стопанството.

Представените с жалбата доказателства от жалбоподателя, а именно епикриза от Специализирана болница за активно лечение „Й. П.”-С., действително сочи на заболяване, заради което същият е бил хоспитализиран в периода от 26.09.2013г. до 9,30 часа на 29.09.2013г. за провеждане на планова химиотерапия. Тази епикриза, обаче не представлява доказателство за дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициента и изключително обстоятелство по см. на § 1, т.3, б.”б” от Наредба № 11/03.04.2008г.

На следващо място тези доказателства се представят едва с оспорването на акта. Не се твърди и липсват доказателства, жалбоподателят да е спазил предвидената в чл.15, ал.2 процедура, подробно описана по-горе, тъй като противно на твърдяното в жалбата, установяването и доказването на форсмажорни или изключителни обстоятелства не е задължение на административния орган, а на бенефициента или упълномощеното от него или наследилото го лице.

С оглед изложеното, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава същата следва да бъде отхвърлена. Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение следва да бъде уважена. На основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.8 във връзка с чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото следва да е в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. В. от [населено място], [община] срещу Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони” от Програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. с изх.№ 02-230-6500/7707 от 01.10.2013г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”.

ОСЪЖДА Д. М. В. да заплати на Държавен фонд „Земеделие” сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Административен съдия: